

Tilfredshed som det andet Afsnit af Loven. Der vil nemlig gaa en Tid, før Fiskerne faa arbejdet sig sammen og faa oprettet disse Foreninger, og for mange Kysters Vedkommende vil det være ret vanskeligt at faa dannet en saadan Forening, selv om man ogsaa sætter Antallet af Medlemmer, som her er foreslaaet til 50, en Del ned. Der kan være Kyststrækninger, hvor man maaske skal rejse 7—8 Mil for at kunne faa samlet 50 Fiskere, og saa er det endda ikke sikkert, at de alle ville være med i en saadan Forening, som der her er Tale om. Det kan endog være rimeligt, at man maa komme op til endnu længere Kyststrækninger, end jeg nu nævnede, for at faa det Antal Fiskere, som er nødvendigt. Det vil da i det hele taget blive ret vanskeligt for dem at føre Kontrol mellem hverandre indbyrdes. Og Fiskerne ude i Landet — i alt Fald flere af dem — sige da ogsaa, at det er ganske umuligt for dem at danne saadanne Foreninger. Jeg mener nu ikke, at det er saa umuligt at faa dannet Foreningerne. Men en Ting er sikkert, og det er, at det vil blive nødvendigt at nedsætte Antallet af de Medlemmer, som der her foreslaas, til en saadan Forening. Her er jo foreslaaet 50, men jeg vil anse 25 eller 30 for at være meget mere passende.

Endvidere ville disse 100,000 Kr., som her foreslaas, ikke være nær saa fyldestgørende til Løsningen af den Opgave, der her er Tale om, som de 250,000 Kr. ville være til at løse den Opgave, jeg før talte om. Til Held for Fiskeriets almindelige Udvikling ere vi jo nu komne ind paa den nødvendige Overgang til Motordrift af Fiskeribaade. Og naar vi skulle have dette gennemført i vid Udstrækning, maa man dertil bruge mange Penge, og de 100,000 Kr., som her foreslaas, ville ikke paa langt nær tilfredsstillende det Behov, som findes og vil komme.

Naar man imidlertid fra Statens Side ofrer 250,000 Kr. til Udlaan til Havfiskeri og 100,000 Kr. til Kystfiskeri og tilbyder dette for et Tidsrum af 5 Aar, paaskønner jeg det og siger, at det er et stort Skridt i den rigtige Retning, et meget pænt Tilbud fra den højtærede Landbrugsministers Side, det er jo over tre Gange saa meget, som vi hidtil have haft. Men tænkte man sig en anden Ordning af dette sidste Spørgsmaal, gaaende i Retning af, at de 100,000 Kr., som her foreslaas anvendte i de første 5 Aar, bleve anvendte til Reserverfond for en Aktie- og Laanebank for Fiskere, vilde man paa en lettere og mere

tilfredsstillende Maade naa frem til at kunne hjælpe flere Fiskere, end man ellers kan hjælpe med disse 100,000 Kr. Det vil desuden ikke alene blive Fiskere, som ville benytte en saadan Bank. Ogsaa Fiskehandlere og andre i Fiskeriet interesserede ville ganske sikkert indskyde Penge i en saadan Bank, og det vil neppe være vanskeligt at danne et Aktieselskab med en saa stor Kapital, at derved alle Fiskere paa samme Maade som Landboerne, naar de have gode Panter, ville kunne faa Laan af en Kreditforening, Sparekasse eller Laanebank, hvad man nu i det hele taget vil kalde det. Om det lader sig realisere, tør jeg ikke sige, men jeg tillader mig imidlertid at fremsætte disse Tanker til Overvejelse, og jeg beder den højtærede Landbrugsminister og det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat angaaende denne Sag, at overveje og undersøge dette Spørgsmaal under Sagens videre Behandling.

Kan man saa naa til noget bedre, end her er foreslaaet, er der ingen, der har noget imod det, og kan man ikke naa til det, som jeg mener er det bedste, nøjes jeg med det næstbedste. Jeg vil sige, som jeg begyndte med, at Forslaget, som det foreligger, er et Fremskridt fra det bestaaende og vil vække Glæde rundt omkring i mange Fiskerhjem. Jeg vil slutte med at udtale det Haab og Ønske, at det maa lykkes endnu i denne Rigsdagssamling at faa det foreliggende Forslag om Fiskerilaan ophøjet til Lov.

N. C. Christensen: Ligesom den foregaaende ærede Taler, kan jeg udtale min Tilfredshed med det foreliggende Lovforslag, saa meget mere som det imødekommer et Kræv, der fra Socialdemokratiets Side gentagne Gange har været rejst her i Salen, navnlig af det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen). Dette Forslags Berettigelse ligger naturligt deri, at Maskinteknikken ogsaa har grebet ind paa Fiskeriomraadet og har medført, at man nu maa anvende dyrere og større Fiske-redskaber og Baade end tidligere, hvorved det bliver bekosteligere for den enkelte at komme i Besiddelse af de Redskaber, som ere nødvendige for at drive Fiskeriet paa en saa økonomisk tilfredsstillende Maade som muligt. Det er den sædvanlige Udvikling, der foregaar her, og denne Udvikling var ogsaa paa Tale ved Behandlingen af Loven om Jord til Landarbejdere, men her gjorde man gældende, at Udviklingen gik i modsat Retning, at det var Smaa-